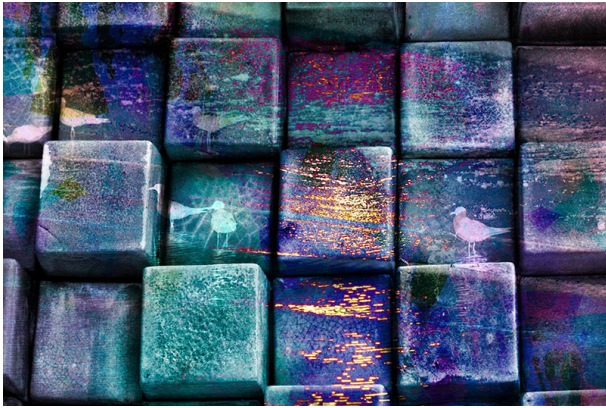

Η ΣΥΛΛΟΓΙΚΗ ΔΡΑΣΗ ΚΑΙ Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΑ ΣΗΜΕΡΑ (του Στέφανου Σταμέλλου)

Συμφωνούμε νομίζω στην άποψη ότι η πολιτική οικολογία στην Ελλάδα, στην Ευρώπη και στον κόσμο ολόκληρο, έχει το δικό της διακριτό σημαντικό πολιτικό ρόλο. Έχει τις δικές της προτεραιότητες και προπαντός αναφέρεται και προτάσσει έναν

άλλο τρόπο σκέψης και τρόπο ζωής, έναν άλλο τρόπο παραγωγής και κατανάλωσης. Δεν αποδέχεται τον ανθρωποκεντρισμό, δεν θεωρεί τον άνθρωπο σαν το μοναδικό ον στον πλανήτη και στον οποίο όλα τα άλλα πρέπει να υποτάσσονται. Την δίκαιη κατανομή του πλούτου θεωρεί ότι μπορούμε -και πρέπει- να την πετύχουμε κάτω από την λογική του “οικολογικού αποτυπώματος” και την απειλή της εξάντλησης των φυσικών πόρων και του πλανήτη και όχι αναδεικνύοντας ως ρυθμιστή τη μεγιστοποίηση του ιδιωτικού κέρδους ή το «σύμφωνα με τις ανάγκες του καθένα...»

Είναι γεγονός επίσης ότι η κουλτούρα η οποία έχει επικρατήσει στην εποχή μας, οδηγεί σε αντιπαράθεση με αυτά και ιδιαίτερα με τον φυσικό κόσμο. Το γεγονός αυτό θα μπορούσε να απογοητεύσει. Αν όμως τα οικολογικά και κοινωνικά κινήματα έχουν κάποιο λόγο ύπαρξης, αυτός είναι να μην απογοητεύονται και να μην αποδέχονται τις κυρίαρχες αξίες ως παγιωμένες και αμετάβλητες, αλλά να προτείνουν άλλους τρόπους ζωής, δίνοντας και κερδίζοντας μάχες στο πεδίο των πολιτισμικών αντιλήψεων.

Η πολιτική οικολογία, με τον κινηματικό της ρόλο και λόγο, έχει εδώ και δεκαετίες αναδείξει τα τεράστια οικολογικά προβλήματα στον πλανήτη, όπως και τα μικρά τοπικά και περιφερειακά. Ζητήματα που οι άλλες πολιτικές δυνάμεις πολύ

δειλά σήμερα άρχισαν να βάζουν στην πολιτική τους ατζέντα, με αρκετή καθυστέρηση και αρκετή υποκρισία πολλές φορές και με ταλαντεύσεις. Δες κλιματική αλλαγή. Αυτό σημαίνει ότι η πρόταση ενός οικολογικού οράματος για τον κόσμο και το μέλλον, για τη βιώσιμη ανάπτυξη, μπορεί να έρχεται σε άμεση σύγκρουση με αυτό που κυριαρχεί, όμως βρίσκει σταδιακά απήχηση στην κοινωνία.

Σημαίνει επίσης ότι πρέπει να υπερασπίσουμε τους φορείς αυτών των αξιών και τα κινήματα, που τείνουν να περιθωριοποιούνται από το σύστημα, είτε πρόκειται για τη σωτηρία ενός υδροβιότοπου που απειλείται, είτε για την ίδρυση ενός εθνικού πάρκου, είτε για ένα κίνημα υπέρ των δικαιωμάτων των προσφύγων, που αγωνίζεται για ανθρώπινη αξιοπρέπεια και ανοιχτά σύνορα.

Κυρίως όμως σημαίνει ότι πρέπει να συνδέουμε τους φαινομενικά άσχετους μεταξύ τους αγώνες• για παράδειγμα, τους αγώνες για την αύξηση της φορολόγησης των πλουσίων και την μη περικοπή των συντάξεων, των δαπανών για την υγεία και παιδεία, με τους αγώνες για την προστασία των δασών, της βιοποικιλότητας και της άγριας φύσης, του νερού και των άλλων κοινών αγαθών και με τους αγώνες για την μη εξόρυξη των υποθαλάσσιων υδρογοναθράκων στη Μεσόγειο και την αλλαγή του ενεργειακού μοντέλου.

Αντικειμενικά μόνο να κερδίσει έχει η χώρα μας και η Ευρώπη από μια ισχυρή αυτόνομη διακριτή παρουσία της πολιτικής οικολογίας – όχι της σημερινής πολιτικής οικολογίας του κυβερνητισμού και της θεσιθηρίας. Με τις προτάσεις της, τους αγώνες της μέσα στην κοινωνία, τις θεωρητικές της προσεγγίσεις και τις επεξεργασίες σε εθνικό αλλά και σε τοπικό επίπεδο έχει πολλά να προσφέρει σ' αυτό που λέγεται "οικολογικό ζήτημα". Άλλωστε όλοι συμφωνούν ότι διανύουμε τον αιώνα της οικολογίας

Μετά τους αιώνες της βιομηχανικής και της τεχνολογικής επανάστασης και αφού – με την καθοδήγηση και της «αριστεράς» στον κόσμο – καταφέραμε και τα κάναμε «μπάχαλο», είναι καιρός

να επαναπροσδιορίσουμε τη θέση μας ως άνθρωποι στον πλανήτη, σαν παραγωγοί και καταναλωτές, και να «αλλάξουμε ρότα»• γιατί η απειλή της κλιματικής αλλαγής είναι επί θύραις.

Λαμία, Απρίλης 2016

Οικολογία Αλληλεγγύη Στερεάς, oikologiki-sterea.blogspot.gr

Από: Τοπικοποίηση, topikoroisi.eu